

ἅμα τὰ τοῦτοις ὅμοια, κοινὰ τῆς αἰθρο-
 πίας φύσεως ὄντα πείθει, γινώσκοντες αὐ-
 κούουσι ὅτι τὰ αὐτῶν οὐκ ἔστι φύσιν τοῖς αἰ-
 θροπῶν εἰδησιώμα γίνεσθαι, τοιαῦτά ὄντι·
 ἀ φαιδρὶ δὲ ἐν συμπαρχαλαβαίνειν ἐν τοῖς
 λόγοις. ἕτερον δὲ μέρος ὅτι τῶν εἰκότων ἕ-
 νος, ὃ ἔστι σωμῆσαν ἕκαστον τοιοῦτον· περὶ
 τὸν δὲ κέρους, πολλὰ μὲν γὰρ διὰ τούτου
 πλὴν φύσιν βρασμῶν, καὶ τὰ ἡδὴ θεωρεῖ-
 λόμεθα περὶ πένουτο δὲ τούτων διαρρο-
 μῶν, ἐν ᾗ τῆς παρῆρας καὶ τῆς ἀπο-
 ἔρας δεικτέον ἕκαστον τῶν ζητουμένων, ὅτι
 οὗτο τὸ πρῶτον ἐφ' ὃ ἡμεῖς παρῆρα κού-
 λην, ἢ τῶν ἀπιλεργῶν, οὕτως ὡς ἡμεῖς φαιδρὶ
 γίνεσθαι, εἰ δὲ μὴ, ὅτι τὰ τούτου τῶν πρῶτον
 πῶμοι, οὕτω τὸν ἕτερον γίνεσθαι ὃν ἡμεῖς
 φαιδρὶ, ἢ τὰ πλείους, ἢ τὰ πάντα. καὶ ἡδὴ
 οὐκ ἔστι παρῆρα μίτων, οὕτω τὸ εἶδος λη-
 πτήριον καὶ δὲ τῶν αἰθροπῶν, ἐν ᾗ τῆς κα-
 τηροῦμαι, εἰ ἀπὸ τῆς, ὅτι δεικνύει τὸ αὐτὸ πῶ-
 το πρῶτον πολλὰ μὲν πεποικότες ὁρῶτε-
 ρον εἰ δὲ μὴ, ὅμοια τούτου· πείρω δὲ ἀπο-
 φάνειν καὶ ὡς λισιτέλες ἡ αὐτῶν ταῦτα
 ποιῆν. οἱ γὰρ πλείους τῶν αἰθροπῶν αὐτὸ τὸ
 λισιτέλες μέγιστα θεωρημῶντες, καὶ τοῖς
 ἀπὸ νομίζουσι ἐνεκε τούτου πάντα πρῶ-
 πέν. ἀλλ' οὐκ ἔστι δὲ τῶν ἀπιδικῶν
 αὐτῶν τὸ εἶδος λαμβάνειν, οὕτως αὐτὸ συ-
 νάγασθαι. εἰ δὲ μὴ, ἀπὸ τῶν ὁμοίων τὰ εἰδησι-
 οῦμα φέρει. λέγω δὲ ὅτι νέον ὄντι οὐ κατη-
 γορεῖς, εἰ οὐα παρὲς πλὴν ἡλικίας ταῦτων ὄν-
 τες παρῆρα οἰσιν, ταῦτα λέγεις πεποικόμενα
 αὐτὸν πῶσε πιστεύει γὰρ καὶ πλὴν ὁμοιότητα,
 καὶ τὰ καὶ τούτου λεγόμενα. τὸν αὐτὸν δὲ
 ἕτερον, καὶ εἰ αὐτὸ τοῖς ἐπέμεν αὐτὸ δει-
 κνύει τοιοῦτοις ὄντας, ὅτι οὐ πῶτε φησὶ. καὶ
 γὰρ διὰ πλὴν πρὸς οὐκ εἰκοῖς σωμῆσαν, διόξει
 τὰ αὐτὰ τοῖς φίλοις ὁππῆδησεν. τῶν αὐτῶν
 οὐκ κατηροῦμαι οὕτω χρὴ μῆπτεναι τὸ
 εἶδος· τοῖς δὲ ἀπολογουμένοις μέγιστα δει-
 κτέον, ὡς οὐδέποτε τῶν κατηροῦμαι πῶ
 πρότερον, οὐτε αὐτοῖς, οὐτε τῶν φίλων οὐ-
 δεῖς, ἔτε τῶν ὁμοίων αὐτοῖς ἔπαρξέ τις, εἰ δὲ
 ἐλισιτέλεσθαι τοιαῦτα παρῆρα πῶ. ἀπὸ τῶν
 ἢς ταῦτα πῶ πρότερον πεποικόμενος, ἀπιτέτερον
 πλὴν ἡλικίας, ἢ πῶ παρῆρασιν ἡλικίας τοιαῦ-
 τῶν οἰστέον, διὰ τὸ εἶκότως ἐξήμαρτες τῶτε.
 λέγει δὲ καὶ ὡς οὕτω ταῦτα τῶτε σοὶ παρῆρα
 συμμῆσαν, οὕτω γὰρ ἐλισιτέλεσθαι αὐτῶν.

A & his similia, quæ communes sunt huma-
 ni ingenij perturbationes, auditoribus
 nota sunt. Quæ igitur secundum naturam
 hominibus fieri consuevere, quæque di-
 cendo comprehendenda dicimus, sunt
 huiusmodi. Altera verò probabilis pars
 est mos, quem pro consuetudine singulî
 facimus. Tertia verò species, lucrum est.
 Nam sæpe lucrandi gratia naturæ vim ad-
 ferentes, consulto mores inducimus. His
 autem ita determinatis, in suadendo qui-
 dem, ac dissuadendo demonstrare præ
 quæsitis oportet, ut hoc negotium, ad quod
 ipsi exhortamur, vel cui aduersamur, ita
 sit, sicuti à nobis dicitur, velut ea, quæ
 huic negotio similia sunt, hoc modo fiant,
 quo nos dicimus, aut plurima, aut omnia.
 Contra res igitur, hoc pacto probabile est
 capiendum: contra homines verò, in accu-
 sationibus quidem, si potueris, demon-
 strabis aduersarium hoc idem negotium
 sæpe antea patruisse. Sin id minus poteris,
 huic similia demonstrato. Ostendere
 autem elabora, quodd hæc facere conduci-
 bile ei fuerat, hominum autem plurimî,
 quoniam ipsi vile omnibus rebus ante-
 ponunt, itidem etiam alios omnia gerere
 huius genera facillè putant. Siquidem igitur
 ab ipsis aduersariis probabile capere
 potueris, ita illud inducito: sin id minus
 quiueris, à similibus tibi, quæ homines
 consuevere, inferenda sunt. Dico autem,
 ut huiusmodi iuuenis est, quem accusas,
 quæ ij, qui id ætatis sunt, agunt, hæc ipsum
 fecisse dicito. Nam pro similitudine etiam
 quæ aduersus hunc dicuntur, facillimè
 credentur. Eodémque modo si eius so-
 cios tales ostenderit, qualem hunc esse
 dicit. Etenim ob eam, quæ huic cum illis
 consuetudo est, videbitur iisdem rebus
 indulgere, quibus amici solent. Itaque
 probabile accusatoribus hoc pacto tractan-
 dum est. Defensores autem maximè osten-
 dant oportet, ut minimè prorsus omnium
 quicquam antea earum rerum, quarum
 insimulantur, neque ipsi, neque amico-
 rum aliquis, neque ipsorum similitum vn-
 quam egerit, utque nihil in iis utilitatis
 consequi potuisset. Quodd si liquidum sit,
 hoc idem antea patruisse, causam in æ-
 tatem reiicias, & aliquam huiusmodi a-
 liam afferes causam, qua tunc non absur-
 de erraueris. Dic autem nec ea tempesta-
 te, dum hæc gesseras, conduxisse tibi, nec
 etiam nunc conducere potuisse. Si au-
 tem nihil huiusmodi abs te patratum sit,

καὶ δὲ σοὶ μηδὲν ἢ παρῆρα μῶν τῶν τοιοῦτων